

Wat gebeurde er?

Er was een gesprek gaande van de leerlingen met Jezus over de prachtige tempel van Jeruzalem. De leerlingen luisterden vol aandacht naar zijn woorden: Hij hun grote voorganger, hun wijsheidsleraar, hun idool en koning.

En Jezus, die reageert op hun houding met de uiterst sombere verhalen die we net hoorden: Zijn dood aan het kruis is nabij, zijn tegenstanders wachten op een gunstige gelegenheid om Hem te arresteren. Jezus laat het beeld van een glorierijke koning, dat door zijn volgelingen wordt gekoesterd, kantelen. Hij kondigt de sombere tijden aan die er voor Jeruzalem aankomen.

Lucas schrijft dit evangelie zo'n 10 jaar na de verwoesting van Jeruzalem: de stad ligt in puin, de prachtige tempel is verwoest en de mensen zijn weggevoerd. De leiders van de opstand, hangen opgeknoopt aan duizenden kruisen rond de stad. Hoe moet het verder? Lucas heeft een duidelijke boodschap: dat koninkrijk van God komt er niet van zelf, het vereist dat wij meewerken, het gaat erom: de aarde om te vormen in een Rijk van liefde en gerechtigheid.

Jezus spreekt over de gevoelens van mensen in die tijd: over angst en schrik en radeloosheid. Toch moedigt Hij aan, om ondanks alles wat er gebeurt, te vertrouwen: "Heft uw hoofd op. Bid dat u kracht ontvangt."

Op het eerste gezicht lijkt er een enorm contrast tussen de eerste lezing en de evangelielezing, de sombere voorspellingen van Jezus en de opbeurende voorspelling van Jeremia: "Op die dag, zullen de inwoners van Jeruzalem veilig wonen. En de naam van de stad zal zijn "De Heer is onze gerechtigheid"

Maar ook die woorden, zijn ontstaan in een uiterst sombere tijd, namelijk rond de ondergang van de Tempel van Salomo, in 587 voor Christus. Ondanks dat wijst Jeremia de mensen, bij dit vreselijke trauma, naar het verbond tussen God en de mensen: 'Mijn liefde voor u duurt eeuwig, ik blijf u altijd gunstig gezind, ik richt u weer op.' Ook in onze tijd, denk ik, dat er veel mensen somber zijn, somber over de vreselijke oorlogen, die aan de gang zijn, over het leed dat mensen elkaar aandoen, over klimaatveranderingen, over vervuiling van de schepping, over haat zaaien en onwaarheden, het lijkt soms of het kwade de overmacht krijgt.

“Pas op”, zegt Jezus: “dat jullie hart niet afgestompt raakt door de roes en de dronkenschap en de zorgen van het dagelijkse leven.”

Wees waakzaam - wees alert. Laat je niet verdoven door welke drug dan ook. Vlucht niet weg van de realiteit van je leven, hoe somber het er op een gegeven moment ook uit mag zien. Zie moedig onder ogen, wat er zich afspeelt in jouw bestaan, in de wereld om je heen, in de mensen met wie je leeft. Sluit je niet af, versta de tekenen van jouw tijd. Er is meer tussen hemel en aarde dan je denkt. Een roes verdooft het bewust leven en belet ons, om ons in te zetten met de mogelijkheden die er zijn: Bid om kracht. Bewaar de hoop en bewaar het warme contact met God. Zo lang we leven hebben wij de mogelijkheid om te blijven ijveren voor een wereld van meer gerechtigheid en vrede.

De adventsperiode wijst ons op de kracht van het geloof en de hoop. Ze nodigt ons uit om te kijken vanuit het ‘hart’ en onze aandacht te richten op het perspectief van de vrede, het perspectief van heroprichten, herbouwen, het werken aan bescherming, aan onderlinge liefde en steun.

Erich Fromm zegt dat heel mooi: Hoop betekent: klaar staan voor datgene wat nog niet geboren is.

Paulus spreekt ons in zijn brief bemoedigend toe: Moge de Heer uw liefde voor elkaar en ieder ander, groter maken. Moge de Heer u door die liefde kracht geven.